

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1815-06-18/1815-06-20)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1815-06-18/1815-06-20)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 654. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000258.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

17.

Sine Betragtninger over Frankrigs politiske Stilling og om Slaget ved Waterloo d. 18.—20. Juni 1815 sender C. A. til Christian Frederik i en Skrivelse af 27. Juni 1815, hvoraf et Uddrag hidsættes.

s. 655 London d. 27. Juni 1815.

Deres Kongelige Højhed.

Siden mit sidste d. 20. ds. har vi haft tvende meget store Tidender.

Efterat Napoleon d. 15. og 16. med en betydelig Magt og næsten med Raseri havde angrebet den preussiske Arme og siden den engelske under Blücher og Wellington og — med næsten uberegnelige Tab paa begge Sider — drevet dem begge tilbage, er han à son tour bleven slagen og dreven tilbage med skrækkeligt Forlis paa begge Sider.

Detaljer heraf vover jeg ikke at opholde D. K. H. med saa meget mindre, da jeg formoder, at de tyske Aviser indeholder omstændelige Beretninger desangaaende. Blot vil jeg sige, at det engelske Tab maa være saa betydeligt, at Wellington endnu ikke har kunnet samle vis Kundskab derom, eller om at Regjeringen ikke har villet opgive samme for ei at forbitre den Glæde, Seirvindingen har forvoldt i Publico. Af 27000 Mand, som paastodes at udgjøre den hele engelske Styrke i Aktionen, skulde der være 10 700 Mand døde og saarede. Af Officerer har man en lang officiel Liste fra Generaler til Løitnanter, der har mistet Liv, Arme og Ben. Antallet sagdes først at beløbe sig til 400, nu siges til 820.

Man opgiver Preussernes Tab i døde og saarede fra 15 til 20000 Mand, thi de udholdt den allerførste Attaque. Blücher skal have haft en Hest skudt under sig og indsvøbt i sin Kappe ligget ukjendt mellem døde og saarede paa Valpladsen, indtil han med Sikkerhed igjen kunde lade sig se i Spidsen af sine Folk. Alle Efterretninger stemmer overens i at beskrive dette Blodbad som det skrækkeligste og vederstyggeligste, man nogensinde har hørt fortælle eller læst. De Franske skal have feget med Forbitrelse, og deres Anførere skal ikke have kunnet hindre mange enkelte Ryttere fra at styrte ud af Linierne for at ride i fuld Galop hen mod de fiendtlige Officerer og skyde dem ned med Pistoler.

Masakren har ikke været mindre mod de Franske, som endelig saa dem nødsagede at tage Flugten, efterat have mistet 200 s. 656 Kanoner, Ammunition, Bagage, Napoleons Reisekaret, Kasse, Karter, Bøger etc.

Wellington har i et privat Brev over al Maade rost Napoleons Plan til Attaquen, hans Bravour og kloge Manøvrer og slutter med den Anmerkning, at han aldrig har haft saa stor Anstrengelse nødvendig for at vinde Seir og aldrig har været saa nær ved at blive slaaet. Han ophører ikke at beklage de skrækkelige Tab, Armeen har haft. D. K. Højhed kan gjøre sig et Begreb om dette af den Omstændighed, at 1 Regiment Skotter skal være reduceret til 2 Officerer og 54 Mand. Desuden skal 2 andre skotske Regimenter være næsten ganske tilintetgjorte.

Ubekræftet er, at Napoleon skal være kommen tilbage til Paris og fra det Elyseiske Palæ sendt Beretning til Over- og Underhuset om hans Tilbagekomst, lovende, at de inden 6 Timer skulde erholde hans Rapport om, hvad der er foregaaet. Begge Huse har derpaa straks erklæret sig permanente og sendt Keiseren det Svar, at de kun gav ham 1 Time. Denne kom og indeholdt som Resultat, at Nationen nu maatte opstaa en masse. Dette modsatte man sig peremptorisk [med Kraft] og forlangte, at Keiseren maatte abdicere [frasige sig Tronen], hvorpaa han svarede, at han vilde frasige sig Regjeringen til Fordel for Kongen af Rom.

Begge Kamre har derpaa ladet ham vide, at de forlangte en uvilkaarlig Afsigelse. Dette indvilgede han med Tillæg, at han overlod til begge Huses Visdom at tage saadan Beslutning, som Statens Fordel krævede.

Et Medlem skal have foreslaaet at sende en Kurer til Wellington med Anmodning om Vaabenstilstand; men dette Forslag blev unanimit [enstemmig] forkastet som vanærende for Nationen, og tog man den Beslutning at for opofre Livet end tillade de fremmede Magter at foreskrive Love med Hensyn til Frankrigs tilkommende Regjering.

Nu gjælder det, om de allierede Magter besidder det nødvendige Maadehold for at stanse med Klogskab og holde det Løfte, de har offentlig gjort: ikke at blande sig i Frankrigs s. 657 udvortes <sup>1</sup> Anliggender. Det modsatte Tilfælde og at ville paatvinge Frankrige imod dets Villie den Bourbonske Familie, kunde lettelig forvandle Krigen mod Napoleon til en Krig mod den hele franske Nation.

Tingene kan tage mange Vendinger. Medgang og Overmod har ofte fordærvet de tryggeste Udsigter. En stor Del af denne [den britiske] Nation har været imod Krigen, — og jeg skulde næsten tro, om Ministrene fortsætter den uden absolut Nødvendighed, vil de møde store Vanskeligheder, maaske Modstand.

„Moniteuren“ bekræfter nu Abdikationsakten til hans Søn, som af begge Huse er med Taknemmelighed bleven antagen.

Inderlig længes jeg osv.

C. Anker.